ఒకమారు

ఒకమారు
పూల లోతుల్లోకి తొంగి చూడు
పరిమళం నన్ను మాయలో పడేస్తుంది
ఒకమారు సముద్రాన్ని గమనించి చూడు
ఆగని కెరటాలహోరు
నీ ప్రయత్నం ఆపద్దని
పాఠమేదో చెబుతుంది
ఒకమారు పుడమిని శ్రద్ధగా గమనించు
లోపల అగ్నిపర్వతాలను
భూకంపాల ప్రకంపనలనూ దాచుకుని
పచ్చదనాన్ని ప్రేమగా పంచుతుంది
ఒకమారు ఆకాశాన్ని తదేకంగా చూడు
ఎన్నో మబ్బులు చీకట్లు
అంతటా కమ్ముకున్నా
చినుకై కురిసిపోతుంది
ఉదయాన్నే రవికిరణాలతో
మెరిసిపోతుంది
అలాగే
ప్రవహించే నదులను చూడు
ఎగిరే పక్షులను చూడు
సెలయేర్లను ఊడు
జలపాతాలను చూడు
అన్నిటినీ బాగా చూసాక
ఒకమారు నీ చుట్టూ సంచరించే
మనుషుల కనుల లోతుల్లకి చూస్తూ
వారి హృదయం వరకూ ప్రయాణించు
నీకు నదులూ సముద్రాలూ
పరిమళాలూ పుప్పొడులూ
సమస్త ప్రకృతీ నీకక్కడ దర్శనమిచ్చి
నన్ను సంభ్రమపరుస్తాయి
అవును నువ్వు మనుషులను
జాగ్రత్తగా నెమ్మదిగా పరికించి చూస్తూ
ప్రేమగా కౌగిలించుకో
ఒక అద్భుతమైన అనుభూతితో
నీ మనసుంతా తప్పక నిండుతుంది.

– పద్మావతి రాంభక్త
9966307777

తెలుగు తోటలో సౌగంధికాసంభరిత కళికలు

తెలుగు సాహిత్యం నవనవోన్మేషనం. వస్తు, భావ, ప్రక్రియా, ధోరణీపరమైన ఎన్నో వైవిధ్యాలు కాలానికి అనుగుణమై సాహిత్యంలో చోటు చేసుకున్నాయి. బహుముఖీనమైన సాహితీక్షేత్రంలో మంచి మాగాణం వచనకవిత్వం. ఎందరో కవులు ఈ సేద్యం చేస్తూనే ఉన్నారు. చేయడమే కాదు, క్షేత్రస్థాయిలో ప్రయోగాలు చేసి కొత్త వంగడాలను సృష్టిస్తున్నారు. 'ముత్యాలసరాలు' మొదలుగా ఇవాల్టి 'మొగ్గల' వరకూ ఈ ప్రయోగాలు అనివార్యమైనవి. ఆధునిక సమాజంలో సాంకేతికత వినియోగాధిక్యత కారణంగా ఆన్ – లైన్ పత్రికలు, మ్యాగజైనులు, ఫేస్ బుక్, ఇన్స్టాగ్రామ్ మొదలుగా అనేకమైన సామాజిక సమాచార మాధ్యమాలు అందుబాటులోకి వచ్చాయి. కొద్ది వినియోగ పరిజ్ఞాన ముంటే చాలు ఎవ్వరైనా వీటిని వినియోగించొచ్చు. ఇలా వాట్సప్ వేదికగా వెలిసిందే "మొగ్గలు" కవితా ప్రక్రియ. ఇది సెప్టెంబరు 2017లో మొదలైంది. దీని సృష్టికర్త డా. భీంపల్లి శ్రీకాంత్.

డా. భీంపల్లి శ్రీకాంత్ ఇదివరకే తెలుగు సాహితీ రంగంలో తనకంటూ ఒక ప్రత్యేక స్థానాన్ని పదిలపరుచుకున్న సాహితీవేత్త. ఎన్నో ఏళ్ళనుండి కవిత్వం రాస్తున్న కవి. కవిగా, విమర్శకుడిగా, సమీక్షకుడిగా, వ్యాసకర్తగా, పాలమూరు సాహితీ సంస్థ వ్యవస్థాపకుడుగా ఆయన ప్రతిభ బహుపార్శ్వాలుగా సాగినవాడు. పాలమూరు ప్రాంత కథలను, వెతలను తన కైతలుగా మలుచుకున్నవాడు. ఎన్నో ఏళ్ళ కవిత్వానుశీలన ఆయనలో రేపిన అలజడికి ప్రతిఫలనమే ఈ 'మొగ్గలు' కవితాప్రక్రియ. ఇది ఉన్న ఫలంగా సృష్టించబడిన కవితా రూపం కాదు.

లక్షణపరంగా 'మొగ్గలు'కు పాదనియమం ఉంది. అక్షర, యతి, ప్రాస నియమాలు లేవు. పాదనియతిలో మూడు పాదాలుగా విభజించాడు సృష్టికర్త. ఇది జాపనీస్ కవితా ప్రక్రియా 'హైకూ'కూ దగ్గరగా ఉన్నా హైకూలో పాటించబడే

అక్షరనియమం ఇందులో లేదు. ఈ ప్రక్రియలో మొదటి రెండు పాదాలు ఏదైనా ఒక విషయాన్ని అర్థవంతంగా లేదా భావయుక్తంగా చెప్పాలి. అప్పుడు మూడవపాదం పైరెండు పాదాలకు కొనసాగింపుగా రావాలి. అంటే మొదటి రెండు పాదాలను బలంగా ఆవిష్కరించే సమర్థింపు వాక్యమొకటి మూడవపాదంలో రావాలి. అది కవి సామర్థ్యాన్ని బట్టి నినాదంగానో, సూక్తిగానో రావాలి. నియతులు ఎక్కువగా లేవు కాబట్టే ఈ "మొగ్గలు" ఆధునిక కవితాక్షేత్రంలో బలంగా పెరుగుతూంది. 'నానీ' కవితా ప్రక్రియా తరువాత వచ్చిన లఘుకవితా రూపం ఈ మొగ్గలు. దీని సృష్టికర్త భీంపల్లి శ్రీకాంత్ తను రాసిన మొగ్గలను 2018లో ఆగస్టులో కవితా సంపుటిగా వెలువరించాడు. 'మొగ్గలు' రూపంలో ఇది ప్రథమ సంపుటి. ఇందులోని కవితలన్నీ బహుళ జనాదరణ పొందినవే, వివిధ సామాజిక మాధ్యమాలలో, సాహిత్య పత్రికలలో అచ్చైనవే.

"ఎన్ని అక్షరాలను పదాలుగా కూర్చానో
మొగ్గలను కవితా ప్రభలుగా వెలిగించడానికి
మొగ్గలు నింగిలో మెరిసే అక్షర నక్షత్రాలు"

ఇది మొగ్గలు ప్రక్రియను గురించి రాసిన కవిత. ఎన్ని అక్షరదీపాలను వెలిగిస్తే అవి సాహిత్యాకాశంలో మెరిసే కళికలయ్యాయో చెబుతున్న మొగ్గ ఇది. మొదటి రెండు పాదాలు మొగ్గలను వెలిగించడానికి కవి పడ్డ తపన, తత్ఫలితం ఈ మొగ్గలో స్పష్టం చేసాడు. కవి మరో మొగ్గలో కవిత్వాన్ని నిర్వచిస్తూ

"అక్షరాలను రాపిడి పడితేనే కానీ
కవిత్వం వజ్రంలా మెరవదు
కవిత్వం ఎప్పటికీ వెలిగే వెన్నెల"

ఏ మట్టిపొరల్లోనో దాక్కొన్న రాయిని అది రత్నమని గుర్తించి, వెలికి తీసి సానమర మీద రాపిడికి గురిచేసి మనకు కావాల్సిన ఆకృతినిచ్చి, ఇంకా మెరవాలని ఎన్నెన్నో ఒంపులు తీర్చిదిద్దితేనే గాని రత్నం ప్రకాశమానమవ్వదు. ఈ పనిలో ఒకవేళ అది ఒట్టి రాయితే మరమాద రాపిడి పట్టగానే అది పిండిపిండి అయిపోతుంది. రాపిడిని తట్టుకునే శక్తి, సాన పట్టగలిగే కొద్ది అంతగా వెలిగే గుణం కేవలం వజ్రానికే ఉంటుంది. అట్లాగే కవిత్వం కూడా, ఏది పడితే అది రాసేసి అది కవిత్వం అంటే జనం నవ్విపోతారు. నవ్వితేనవ్వని గాక అనుకున్నా ఆ కవిత్వం అకవిత్వమే అవుతుంది. పదికాలాలపాటు కవిత్వం నిలవాలంటే, కవిత్వం కవి మస్తిష్కంలోంచి మథనపడి రావాలి. కవిత్వం రాసేంత వరకే కవి సొంతం. దాన్ని కన్న తరువాత అది సహృదయుల సొంతం. కాబట్టి ఎంతో ప్రసవవేదన పడితే గానీ గొప్ప కవిత్వం పుట్టదు. అలాంటి కవిత్వానికెన్నడూ నిండు పున్నమి వెన్నెలా తప్ప, అమావాస్య ఉండదని కవి భావన.

వస్తు, భావ, రచనలలో కొత్తదనాన్ని తెచ్చిన 'మొగ్గలు' ప్రక్రియ కొత్త కలాలకు గళాలనిచ్చింది. ఇప్పటికే ఎంతోమంది వర్ధమాన కవులు ఈ ప్రక్రియను దశదిశాపర్యంతం వ్యాప్తి చేశారు. ఇప్పుడిప్పుడే మొగ్గలు తొడిగిన నూతన కవితాలతిక మున్ముందు తెలుగు కవితావనిలో సౌగంధి కాసంభరిత లతాంతాలను విరబూస్తుందని ఆశిస్తున్నాను.

– డాక్టర్. బి. బాలకృష్ణ
తెలుగు విభాగం,
ఆర్జీయుకేటి, బాసర.
9948997983

అమ్మకోసం ఆ ఒక్క రోజు...

మరోసారి మాతృత్వ పరిమళాల్ని
ప్రపంచం ప్రదర్శనకు పెడుతుంది
పత్రికల్లో...సాంఘిక మాధ్యమాల్లో
అమ్మను కీర్తిస్తూ అందమైన రాతలు
ఆ రోజంతా చక్కర్లు కొడతాయి!

ఐదేళ్ల కొకసారి వచ్చే ఎన్నికలే నయం
హీనపక్షం ఓ పక్షం రోజుల జాతర
మాతృ దినోత్సవం మాత్రం
ఒక్కరోజు మురిసి ముగిసే పండగ!
వాట్సాప్ లో ఓ శుభాకాంక్షల సందేశం
ఉదయాన్నే హడావిడిగా ఓ ఫోన్ కాల్...
గతేడాది తనతో తీయించుకున్న ఓ సెల్ఫీ!
పిచ్చి అమ్మకు ఆమాత్రం "గుర్తింపు" చాలదూ!?

ఆ ఒక్కరోజూ 'వాల్' మీద నవ్వే అమ్మ
మరో ఏడాది వరకూ అస్సలు కనపడదు
పది నెలలు మనల్ని మోసిన అమ్మ
ప్రొఫైల్ లో ఒక్కరోజుకే భారమైపోతుంది!
మరో 'డే' వచ్చి అమ్మను మాయం చేస్తుంది!

అమ్మ ప్రేమకు ఒక రోజంటూ అవసరమా అని
గొంతు చించుకునే మేధావులంతా
అసలు ఆ ఒక్కరోజు కూడా లేకపోతే
ఆమె పరిస్థితి ఏమిటో అని ప్రశ్నించుకోవాల్సిందే!
మాతృదేవోభవ అని శ్లోకించే దేశంలో
అమ్మ అనాధ శరణాలయాల్లో ఎందుకు శోకిస్తుందో
అనే చర్చ టీవీ స్టూడియోలోనైనా జరగాల్సిందే!
రేటింగ్ కోసం కాదు... అమ్మ కోసం...
ఆ ఒక్కరోజు!
(మే 12 మాతృదినోత్సవం సందర్భంగా..)

– సాంబమూర్తి లండ
9642732008

అక్షరాల పుట్టుక (వర్ణోత్పత్తి స్థానం)

(గత సంచిక తరువాయి

అ, ఆ, క, ఖ, గ, ఘ, ఙ, హ, ః
– కంఠ్యాలు (వీటి ఉత్పత్తి స్థానం కంఠ బిలంలో).

ఇ, ఇ, చ, ఛ, జ, ఝ, ఞ, య, శ
– తాలవ్యాలు (తాళువులు అంటే దవడలు. వీటి ఉత్పత్తి స్థానం దవడలు).

ఋ, ౠ, ట, ఠ, డ, ఢ, ణ, ర, ష, ళ
– మూర్ధన్యాలు (మూర్ధన్యం అనగా నాలుక పై భాగంలో ఉన్న అంగిలి. అంటే ఈ అక్షరాలు పలికే క్రమంలో నాలుక పై భాగంలోని అంగిలిని తాకుతుంది. వీటి పుట్టుక స్థానం మూర్ధన్యం).

+, =, త, థ, ద, ధ, న, ల, స
– దంత్యాలు (వీటి పుట్టుక స్థానం దంతాలు).

ఉ, ఊ, ప, ఫ, బ, భ, మ –
ఓష్ఠ్యాలు (ఓష్ఠ్యాలు అంటే పెదవులు. అంటే వీటి పుట్టుక స్థానం పెదవులు).

ం, ఙ, ఞ, ణ, న, మ –
అనునాసికాలు (అనునాసికము అంటే ముక్కు. ముక్కునుండి పుట్టాయి).

వ – దంతౌష్ఠ్యం (వ అనే అక్షరం దంత్యము మరియు ఓష్ఠ్యమునుండి పుట్టాయి).

అచ్చుల వర్గీకరణ : అచ్చులకు ప్రాణములు, స్వరములు అనే పేర్లు ఉన్నాయి. ఇవి స్వతంత్రముగా పలుకబడుతాయి.

1. హ్రస్వములు : ఉచ్చారణలో ఎక్కువ సమయం తీసుకోని వాటిని హ్రస్వములు అంటారు.
ఉదా: అ, ఇ, ఉ, ఋ, ఎ, ఒ

2. దీర్ఘములు : ఉచ్చారణలో ఎక్కువ సమయం తీసుకునే వాటిని దీర్ఘములు అంటారు.
ఉదా: ఆ, ఈ, ఊ, ౠ, ఏ, ఐ, ఓ, ఔ

3. వక్రమములు : ఉచ్చారణలో కొంత వంకరగా వినిపించే అక్షరాలను వక్రమములు అంటారు.
ఉదా: ఎ, ఏ, ఒ, ఓ

4. వక్రతమములు : ఉచ్చారణలో ఎక్కువ వంకరగా వినిపించే అక్షరాలను వక్రతమములు అంటారు.
ఉదా: ఐ, ఔ

హల్లులు – వర్గీకరణ : హల్లులకు ప్రాణులు, వ్యంజనములు అని పేర్లు. ఇవి స్వతంత్రంగా పలుకబడవు. వీటిమీద అచ్చులు చేరిన తరువాత పలుకబడతాయి.

1. పరుషములు : క, చ, ట, త, ప అనే ఐదు అక్షరాలను పరుషములు అంటారు. వీటినే శ్వాసాక్షరాలు అని కూడా అంటారు.

2. సరళములు : గ, జ, డ, ద, బ అనే ఐదు అక్షరాలను సరళములు అంటారు. వీటినే నాదాక్షరాలు అంటారు.

3. స్థిరములు : పరుష సరళములుగాక మిగిలిన హల్లులను స్థిరములు అంటారు.

4. క వర్గం : క, ఖ, గ, ఘ, ఙ
5. చ వర్గం : చ, ఛ, జ, ఝ, ఞ
6. ట వర్గం : ట, ఠ, డ, ఢ ణ
7. త వర్గం : త, థ, ద, ధ, న
8. ప వర్గం : ప, ఫ, బ, భ, మ
9. అను నాసికములు : ఙ, ఞ, ణ, న, మ
10. అంతస్థములు : య, ర, ఱ, ల, ళ, వ
11. ఊష్మములు : శ, ష, స, హ

అల్ప ప్రాణాలు : క, గ, చ, జ, ట, డ, త, ద, ప, బ

మహా ప్రాణాలు : ఖ, ఘ, ఛ, ఝ, ఠ, ఢ, థ, ధ, ఫ, భ. మహా ప్రాణాలకు వర్గయుక్తులని పేరు.

ఉభయాక్షరములు : అచ్చులతోను, హల్లులతోను కలిసి ఉండే అక్షరాలను ఉభయాక్షరములు అంటారు.

1. ం (నిండు సున్న లేదా పూర్ణబిందువు).
2. ఁ (అరసున్న లేదా ఖండబిందువు).
3. ః (విసర్గ).

తెలుగు పదాలు వాటి విభాగాలు : తెలుగు భాషలోని పదాలను ప్రధానంగా ఐదురకాలుగా విడదీయవచ్చు.

1. తత్సమాలు : సంస్కృత, ప్రాకృత పదాలతో సమానమైన పదాలను తత్సమాలు అంటారు.

2. తద్భవాలు : సంస్కృత, ప్రాకృత పదాలనుండి పుట్టిన పదాలను తద్భవాలు అంటారు.

ఉదా: సంస్కృత పదం – తెలుగు అనువాదం

ఆకాశః	–	ఆకసము
కుడ్యమ్	–	గోడ
చంద్రుఃః	–	చందురుడు
ముఖమ్	–	మోము
మృగఃః	–	మెకము
స్మరఃః	–	మరుడు

3. దేశ్యము : త్రిలింగదేశ వ్యవహారసిద్ధమైన భాషను దేశ్యము అంటారు. అనగా అచ్చమైన మన తెలుగు అక్షరాలతో ఏర్పడే పదాలు.

ఉదా: ఊరు, పేరు, ఇల్లు, ముల్లు, కోట, పేట, దూడ, వేడ, కోత, లేత, తావి, వోవి మొదలగునవి.

4. అన్యదేశ్యములు : ఇతర భాషలు అనగా ఆంగ్లం, ఉర్దూ, తమిళం, కన్నడం, పార్శీ, పోర్చుగీసు, డచ్చీ మొదలైన పదాలనుండి వచ్చి స్థిరపడిన పదాలను అన్యదేశ్యాలు అంటారు.

ఉదా: బస్సు, రైలు, రోడ్డు, సబ్బు, ఇడ్లీ, దోసె, త్రాసు, బిస్కెత్తు, టికెట్టు మొదలగునవి.

5. గ్రామ్యము : వ్యాకరణమునకు విరుద్ధమైన పదాలను గ్రామ్యపదాలు అంటారు.

ఉదా: పస్తాడు, తెస్తాడు, వచ్చేని, తెచ్చేని, వచ్చేవాడు, తెచ్చేవాడు మొదలగునవి. (ఇవి వ్యవహారిక భాషా రచనకు ఉపయోగమే కానీ, కావ్యభాషకు పనికిరావని లక్షణకారులు చెబుతారు).

తెలుగు పదాలు – భాషాభాగాలు

తెలుగుభాషలోని పదాలను ఐదు భాగాలుగా చెప్పవచ్చు. వీటినే భాషాభాగాలు అంటారు.

1. నామవాచకము : మానవుల, జంతువుల, పక్షుల, వస్తువుల, దేశాలు మొదలైనవాటి పేర్లను తెలిపే పదాలను నామవాచకం అంటారు. నామవాచకమునకు విశేష్యం అని పేరు.

ఉదా: రాముడు, సీత, ఆవు, పులి, కాకి, కోడి, పలక, పుస్తకం, భారతదేశం మొదలగునవి.

2. సర్వనామము : పేర్లకు బదులుగా వాడే పదాలను సర్వనామము అంటారు.

ఉదా: ఆమె, అతడు, అది, అవి, ఇది, ఇవి, నేను, మేము, నీవు, మీరు, వాడు, వారు, అందరు, కొందరు, ఎందరు, ఎన్ని, కొన్ని, అన్ని, ఎంత, ఇంత, అంత, అక్కడ, ఇక్కడ, ఎక్కడ, మనము. ఆ, ఈ, ఏ మొదలగునవి.

3. విశేషణము : నామవాచకముయొక్క, సర్వనామముయొక్క గుణములను తెలిపే పదాలను విశేషణము అంటారు.

ఉదా: మంచి, చెడు, పొట్టి, పొడుగు, లావు, సన్న, తీపు, పులుపు, ఎరుపు, నలుపు, తెలుపు, చాలా, బాగా, మహా, అభివృద్ధి, పతనం, ఉచ్చము, నీచము మొదలగునవి.

4. క్రియ : క్రియను ధాతువు అని కూడా అంటారు. క్రియ అనగా పనులు తెలిపే పదాలని అర్థం.

ఉదా: చదువు, తిను, వచ్చు, ఎగురు, విను, పోవు, తిరుగు, మాట్లాడు, దూకు, పడు, లేచు, రాయు, ఇచ్చు, తీసుకొను మొదలైనవి.

5. అవ్యయము : లింగ, వచన, విభక్తులు శూన్యమైన (లేనటువంటి) పదాలను అవ్యయము అంటారు.

ఉదా: ఆహా, ఓహో, ఔర, భళీ, అక్కటా, అయ్యో, కుయ్యో, మొర్రో, కాని, కాబట్టి, మరియు, అలా, ఇలా, ఎలా, ఇలాగా, ఎలాగా మొదలగునవి.

– పన్నూరు మాధవరెడ్డి
9703554130

కష్టజీవి నూతనత్వం

నేడు మసకబారిన చీకటి
తెల్లారి ఉషోదయం పంచినట్లు
గడిచిన రోజుల నెమరేసుకుని
రేపటి విజయానికి బాటలమౌదాము
గడియారంలో ముళ్లు గిరగిర తిరుగుతూ
మన జీవితాలలో శ్రమశక్తిని చూపించి
నిరంతర ప్రవంతిలా చైతన్యపరుస్తుంది
ఎప్పుడూ కొత్తదనం జగతికి ఉత్తేజం
అందుకు నిన్నటి పాతదనం ఉత్ప్రేరకం
ఏళ్లు గడిచినా నూతనత్వం పొందినా
కష్టజీవి కదలాడితేనే పూట గడుస్తుంది
కాలంతో పోటీ పడితేనే కునుకు పడుతుంది

–ఉండ్రాళ్ల రాజేశం, 9966946084

చేతి వృత్తుల ఆరడి..కార్పొరేట్ గారడీ

కొండపల్లి కొయ్యబొమ్మలకు
గిరాకీ తగ్గి కొండెక్కి చూస్తోంది!!
లేపాక్షి హస్తకళలు
చూరును పట్టుకుని వేలాడుతున్నాయి!!
ప్లాస్టిక్ యుగంలో
పెంబర్తి ఆర్తితో పిలుస్తోంది!!
దారు కళల దారుణపరిస్థితి!!
చెప్పులు కుట్టేవాళ్ళు
కుండలు చేసేవాళ్ళు
బట్టలు నేసేవాళ్ళు
తట్టలు అల్లేవాళ్ళు
యంత్రాలకోరలలో చిక్కి నలిగిపోతున్న వైఖరి!

బ్రతుకు తెరువు కోసం
పట్నాల బాట!!
జొన్నరొట్టెల నైపుణ్యం!!
కొత్తకొత్త పద్ధతులు!!
నూతన ఆవిష్కరణలు!!
సరికొత్త ప్రయోగాలు
బ్రతుకు బాటలో పోటీలు!!

కార్పొరేట్ దాడికి కొట్టుకుపోయిన
వీధి బడిపంతుళ్ళు!!
చేతివృత్తులు అచేతనమై
చేయిజారిపోతున్నవి!!
చేతా చేతన స్థితి!!
ఏ శాస్త్రజ్ఞుడో ఏ ఇంజనీరో కష్టపడి
బుర్ర వేడెక్కి కనుక్కుంటే
వృత్తి నైపుణ్యంతో ఆగిపోయిన బండ్లను
నడిపే చిట్టి చేతులెన్నో!!

అయినా
బ్రతుకు పోరాటంలో ఆరాటపడుతూ
ఆగని హస్త నిపుణులు !!
ఆధునీకీకరణను సంతరించుకుని తనదైన గొప్పతనాన్ని
చాటుకుంటూ తలలెత్తి చేతనత్వంతో తనకు
సాటిలేదని నిరూపించుకునే చేతివృత్తులెన్నెన్నో.
నైపుణ్యానికి చేతులెత్తి సెల్యూట్ చేయొచ్చు.....

–దా.చీదెళ్ళ సీతాలక్ష్మి
9490367383

చమ్కీలు

కులాల గోడలు
కూలుతున్నాయి
ప్రేమ పెండ్లిళ్లు
జరుగుతున్నాయి
ఆశీర్వదిస్తే
కళ్యాణ యోగం
లేదంటే
మారణహోమం.
కులాలు వేరైనా
మనుషులంతా
ఒక్కటే...

–జాధవ్ పుండలిక్ రావు
9441333315

నేటి నిజాయి

ఆశలరవళి

ఆశ రవళై వుండాలి
శ్వాస, అక్షరమై నిలవాలి
నిరాశ నీరుకారిపోవాలి
దురాశ ఆవిరైపోవాలి

దీపపుకాంతిలో
చీకటి పారిపోవాలి
వెలుగుల కాంతితో
ప్రతి గడప వెలగాలి

ఎక్కడ నుండి వచ్చిందో
ఎవరు చేతికి చిక్కిందో
మట్టి ప్రమిదగా మారింది

కర్షకుని చేతి శ్రమతో
వచ్చినపత్తి-ఒత్తుగామారింది

తీయబడిన చమురు
మండేటందుకై వనరైంది

విడివిడిగా వుంటే
స్దబ్దుగా వుండేవి
కలసికట్టుగా వుంటేనే
వెలుగులు ఇచ్చేవి

నీలో వున్న ఆశను
నీవు పీల్చే శ్వాసను
ప్రమిదగా మలుచుకో

దీపాన్నే మార్గముచూపి
దివ్వెవై వెలిగిపో

–విశ్వనాధ నరసింహం
9490971589
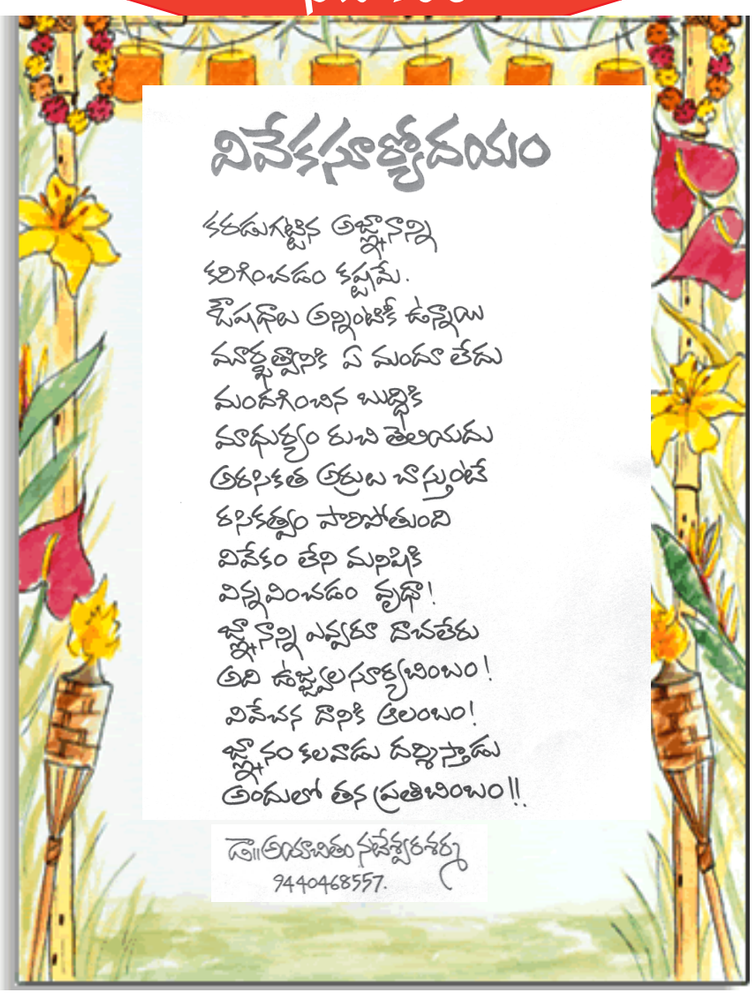
నేటి కవిత